

Стогодишњица Кумановске битке

Кумановска битка

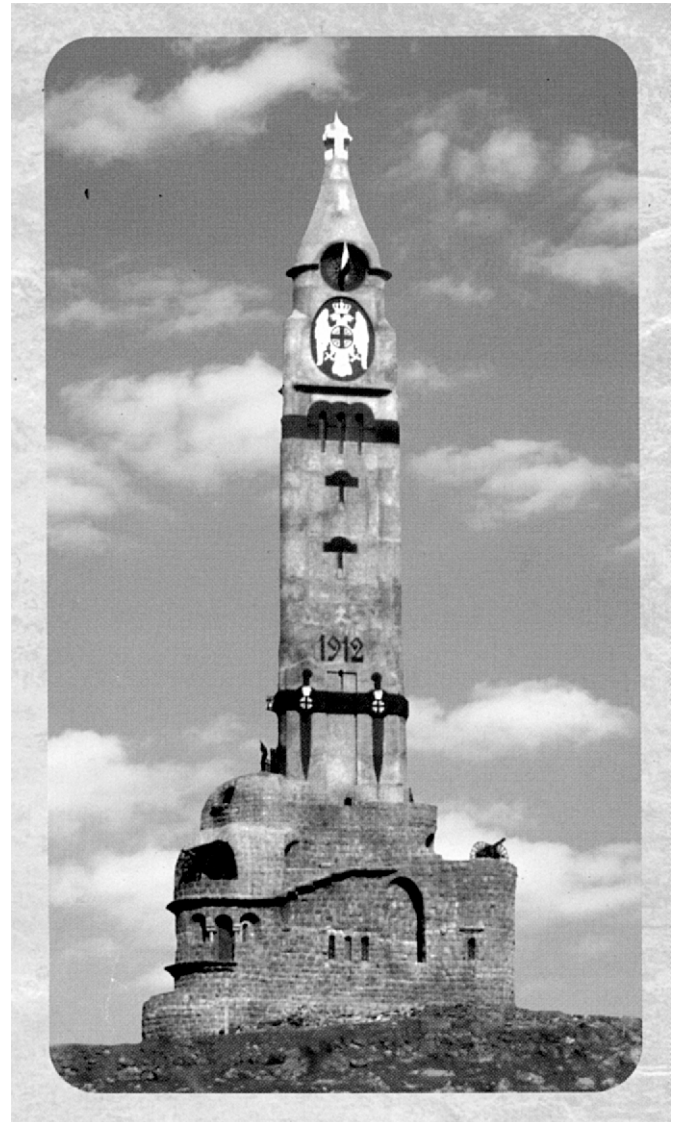
Битка је вођена 23. и 24. октобра 1912. године у околини Куманова, у току Првог балканског рата између српске и турске војске. Са српске стране у њој су учествовале Прва српска армија са пет пешадијских дивизија Дунавска, Дринска и Моравска првог позива и Дунавска и Тимочка другог позива и једном коњичком дивизијом под командантом престолонаследника Александра Карађорђевића. Начелник штаба био је Петар Бојовић. Са турске стране била је Вардарска армија у чијем саставу су била три корпуса пети, шести и седми под командом Зеке паше. Обрађују је све војне академије при изучавању историје ратовања.

Благодарећи иницијативи, смелости и изузетној храбрости нижих старешина и официра, две српске дивизије одбиле су турске нападе и одржале се на положајима. После дводневних огорчених борби турска Вардарска армија је била потучена и присиљена да се бекством спасава од потпуног пораза.

Прва српска армија имала је 723 погинула, 3441 рањеног и 603 нестала војника. Турски губици нису познати, али се са сигурношћу може рећи да су били знатно већи. Било је заробљено 2.000 турских војника и официра, 60 топова и веће количине другог ратног материјала. Велика победа код Куманова била је прва победа српске војске у Првом балканском рату. Она је наговестила скори крај турска владавине на Балкану и ослобађање балканских народа од вишевековног ропства.

Споменик на Зебрњаку Палим херојима за ослобођење и уједињење нашег народа

У знак сећања и велике захвалности палим херојима у Кумановској битци на врху Зебрњака, на 511 метар надморске висине изграђен је величанствени споменик. Грађен је од 1934. до 1937. године када је и освећен. Био је висок 48,5 метара грађен од сивог камена. Споменик српским јунацима на Зебрњаку дело је

Споменик на Зебрњаку-Изглед из 1937. године

архитекте Момира Коруновића из Београда. Иначе архитекта Коруновић саградио је стотинак објеката широм бивше Југославије, градио је цркве јавне грађевине и спомен обележја.

На врху споменика испод купастог крова улазило се на кружну терасицу која је обухватала врх споменика са које се пружао назабораван поглед. Изглед споменичког торња био је величанствен. Био је у виду тростране призме, са купастим врхом који се завршавао са масивним мермерним крстом. На висини од четрдесет метара на све три стране била је српска круна на

главама двоглавог орла. Изнад круна били су округли прозори иза којих је светлео вечити пламен.

Споменик су срушили бугарски фашисти 24 маја 1942. године.

Свечаност на Зебрњаку у част 100 година битке

ЈЕДИНСТВОМ И ДО НОВИХ ПОБЕДА

Неколико хиљада грађана из Македоније, Србије, Републике српске и других крајева из региона присуствовало је обележавању стогодишњице Кумановске битке на брду Зебрњаку недалеко од Куманова. Организовано атобусима, колима или пешице окупили су се поштоваоци, потомци велике победе српске војске над Турцима. После реконструкције споменика, ограђен је простор око споменика са портирницом у коме се налази и стална изложба.

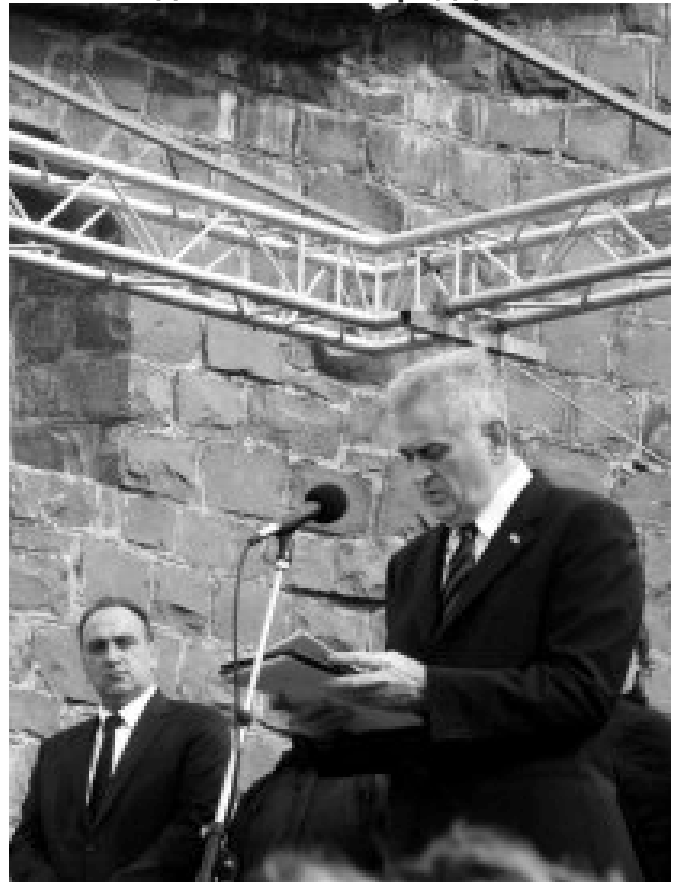
Обележавању стогодишњице присуствовали су високи званичници: председник Томислав Николић, премијер Ивица Дачић, председник Републике српске Милорад Додик, начелник генералштаба Војске Србије генерал пуковник Љубиша Диковић, министар правде Никола Селаковић, министарка културе у влади Македоније Елизабета Канцеска, њен заменик Драган Недељковић, представници амбасада и бројне културне и јавне личности.

Обележавање стогодишњице кумановске битке је порука мира, сарадње и разумевања коју Србија и Македонија шаљу региону и целом свету изјавио је председник Николић на централној прослави поводом стогодишњице Кумановске битке на Зебрњаку поред Куманова. Он је подсетио да је Србија од непуна три милиона становника под пушку и шајкачу ставила 402000 људи. Официри су лично предводили ту битку уз јединствену команду, а отпоздрав на ту команду био је “за Косово” и “Косово је ослобођено” истакао је Николић. Говорио је и о данашњој ситуацији у којој се налази Србија наводећи да Србија иде ка својој европској перспективи уз очување територијалног интегритета.

Изведен је културно уметнички програм према драмском тексту Милована Витезовића. Венце су осим високих званичника положиле бројне делегације и удружења.

Српска заједница у Македонији објавила је књигу “Спасти од заборавља” Кумановска битка 1912-2012 аутора Стамена Кузмановића која је дељена присутнима.

Српски политичари и народ одали почаст предцима

Председник Србије Томислав Николић на Зебрњаку

Премијер Србије Ивица Дачић полаже венац

Начелник Генералштаба генерал пуковник Љубиша Диковић и Драган Недељковић, заменик министра културе у влади Македоније

Иван Стоилковић (у средини), председник Демократске партије Срба у Македонији са гостима

Окупљени око споменика на Зебрњаку

Фото прича Новица-Ноца Милановић

ОБЕЛЕЖЕН ДАН ОСЛОБОЂЕЊА СВИЛАЈНЦА И СТО ГОДИНА ОД КУМАНОВСКЕ БИТКЕ

Положени венци на споменике Маре Ресавкиње и Стевана Синђелића

У Свилајнцу је октобра 2012. године свечано обележен Дан ослобођења Свилајнца у Првом светском рату и сто година од Кумановске битке. Код споменика Маре Ресавкиње окупили су се чланови Удружења ратних добровољаца 1912-1918, њихових потомака и поштовалаца „Стеван Синђелић“ Свилајнац, наставници и ученици средњих школа и ОШ „Ј.Ј.Змај“ Свилајнац, гости из Београда и Ниша, као и велики број грађана. На споменик Маре Ресавкиње положили су венце: Удружења ратних добровољаца 1912-1918, њихових потомака и поштовалаца из Београда, Савез потомака ратника 1912-1920. из Ниша, Удружење монархиста Краљевине Србије из Свилајнца и Удружење „Стеван Синђелић“ Свилајнац. Затим су иста удружења положила венце и на споменик Стевана Синђелића у Кривој чаршији.

Присутнима је подељен беџ са натписом „94 године слободе Свилајнца“, 27. октобар 1918-2012.

У великој сали СО Свилајнац која је била испуњена до последњег места одржана је свечана академија. Председник свилајначког удружења Никола Станковић је упутио поздравне речи. Затим се у име Удружења из Београда обратио др Слободан Микић, генерал у пензији, председник удружења и уредник „Добровољачког гласника“. Испред локалне самоуправе обратила се др Данијела Стојадиновић, заменик председника општине Свилајнац. Хор ученика ОШ „Ј.Ј.Змај“ Свилајнац отпевао је свечану песму Удружења „Ој Србијо, мила мати“, насталу у Нишу 1860. године, а хором је дириговала Марија Илић, професор музике. Историјат о Дану ослобођења Свилајнца (94 године слободе) прочитао је Ивица Васић, професор историје. Уследила је композиција „Марш на Дрину“ коју је извео Бобан Зечевић, магистар класичне хармонике. Ученици Средње школе Свилајнац приредили су рецитал, а хор ученика је извео песму „Креће се лађа француска“. Љубица Нешић, ученица 5. разреда ОШ рецитовала је песму Милана Ракића „На Газиместану“. Слађана Стојановић, проф. српског језика, председник комисије за оцену приспелих литерарних радова на тему „Кумановском битком освећено је Косово“, саопштила је одлуку комисије. Прво место освојила је Милица Стојадиновић (7. р. ОШ „Ј.Ј.Змај“ Свилајнац), друго Данијела Милојевић (ОШ „Бранко Радичевић“ Седларе) и треће место Маја Кричак (8. р. ОШ „Вожд Карађорђе“

Кушиљево). Никола Станковић, председник удружења, уручио је књиге награђеним ученицима, а Милица Стојадиновић је прочитала првонаграђени рад. Након тога уследио је рецитал ученика Пољопривредно-ветеринарске школе са домом ученика Свилајнац и песма „Тамо далеко“ у извођењу хора ученика ОШ. Милица Лазаревић одрецитовала је песму „Поменик“ Милована Витезовића. На крају је магистар Бобан Зечевић извео на хармоници композиције „Маро Ресавкињо“ и „Ој, војводо, Синђелићу“.

Пун аутобус са члановима удружења из Ниша, Београда и Свилајнца обишли су манастир Златенац и Миљков манастир у Гложану и спомен-кућу Стевана Синђелића у Грабовцу. Вођа пута био је Драган Миљковић који је госте упознао са историјом Ресаве. Заједнички ручак за госте (њих 80) организован је у Пољопривредно – ветеринарској школи Свилајнац. На крају су обишли Спомен-собу ресавских ратника, богато опремљену експонатима из Првог светског рата која је реновирана захваљујући локалној самоуправи.

На слици: Никола Станковић испред споменика Маре Ресавкиње, обратио се грађанима

Црквеначка палета 2012

Кумановска битка у очима сликара

Изложбе слика у Деспотовцу и Свилајнцу

Подрум Навип из Црквенца, већ 17 година за редом организује ликовне колоније Црквеначка палета. Прошлогодишња колонија била је посвећена 100 годишњици Кумановске битке. У Србији има има бројних сликарских колонија али је само црквеначка осетила вредност великог датума у српској историји. Сликари њих 18 из Ресаве, Поморавља и Левча дали су свој допринос на уметнички начин урадивши 27 сликарска дела у част великог датума. На изложбама су били радови: Слободана

Поповића-Данета, Малена Јанковића-Ресаваца, Влатка Миленковића, Томислава Вељковића, Радослава Стојановића-Раке, Момчила Вуксановића Моме-браде, Милосава Ивановић-Баја, Љубас Бернард-Бобан, Даринка Лукић-Дака, Бобан Цокић, Данијела Мирковић-Нена, Владана Димитријевића, Милице Вуксановић, Марине Димитријевић, Златан Антић, Предраг Димитријевић-Пеца, Весна Петровић и Слододан Димитријевић-Дане. Занимљиво је да су за два генерала први пут насликани портрети генерал-пуковника Добросава Миленковића из Стењевца и Петра Радивојевића бригадног генерала из Кушиљева. Остала дела су са мотивима Кумановске битке.

Ово је првих 100 година од када је побеђена турска власт после њихове владавине од 500 година. Ми вероватно нисмо ни свесни колико су су ових првих 100 година вредни за нас. Идеја је потекла од Удружења ратних добровољаца 1912 -1918, њихових потомака и поштовалаца “Стеван Синђелић” из Свилајнца и њиховог председника Николе Д. Станковића. Колонијом је руководио Мирољуб Спасојевић, уметнички директор колоније био је Момчило Вуксановић-Моме брада. У културном делу програма којим су отворане изложбе учествовали су глумци Ресава театра из Деспотовца на челу са Мирољубом Јовановићем, а пригодне стихове је казивао Милић Никодијевић, као и хор Основне школе “Јован Јовановић-Змај” из Свилајнца. После Ресаве изложба се сели у Београд у Дом војске.

Подрум Навип у Црквенцу код Свилајнца

После 84 године први пут обустављена производња

Залихе алкохолних пића отишле у Навип у Земуну, а радници на завод за тржиште рада.

Подрум у Црквенцу отишао је у стечај маја 2012. године заједно са Навипом коме припада. У подруму је остао Мирољуб Спасојевић, који је од 1996. руководио ове радне јединице, радници обезбеђења, а на завод за тржиште рада је отишло 18 радника. Од маја када је дошла комисија из Навипа из Земуна и пописала покретну и непокретну имовину престала је производња коју су претци у Црквенцу започели првог априла 1929. године.

Да се подсетимо неких датума. Димитрије Катић народни трибун из овог краја, после завршетка трговачке школе у Београду вратио се у Црквенац и већ 1870. године ово село је добило школу. Својим личним примером Катић је показивао како треба радити у пољопривреди. Био је председник народне скупштине Краљевине Србије, председник општине и на његову иницијативу 1897. основана је Прва земљо-кредитна задруга у Ресави. Катић је покренуо и удруживања сељака што су мештани прихватили, па су основали Виноградарско-воћарску задругу и сточарску задругу. Због вредних мештана Црквенац је назван „Задружно село Црквенац“, па је и Миша Милојевић написао монографију села са овим називом.

На челу са напредним сеоским домаћинима 1929. године учитељ Светолик Милошевић и мештани основали су Земљорадничку-воћарско-виноградарску задругу са 62 задругара. Први председник управног одбора је био земљорадник из Црквенца Јован Томић. На скупштини је донета одлука да се изгради подрум у Црквенцу капацитета 100 вагона прерађеног грозђа у сезони. Задруга је позитивно пословала и улагало се у проширење капацитета, цистерне, базене пецаре – дестилерије за печење ракије. Захваљујући задрузи долази до велике

експанзије у гајењу винове лозе. Село се брзо мењало и развијало у социјалном, економском, просветном, културном и спортском погледу. Берба грозђа није обустављана ни за време Другог светског рата.

Подрум из Црквенца и виноградари Ресаве постали су познати сиром бивше Југославије по својим производима и раду. Од 1964. године интегрише се са „Навип“-ом из Земуна када долази до новог просирења капацитета, модернизације и повећања броја запослених. Подрум се 1970. године специјализује за производњу и промет српске шљивовице препеченице за домаће и страног тржиште. На целу са некадашњим руководиоцем Милетом Маринковићем 36 запослених вредно је радило и ради на даљем развоју подрума Црквенца. Из овог узорног и познатог колектива извозило се на тржишта САД, Канаде, Аустралије, земље Западне Европе и Русију. Шљивовица препеченица паковала се у препознатљиву амбалажу стаклене српске буклије. Бардаклија, Лозовача, Комовица пласирале су се на домаће тржисте. Прерадом 100 вагона шљиве у својој пецари - дестилерији и откупом 150 вагона шљивовице од произвођача и земљорадничких задруга, Левча, Шумадије, Поморавља, Браничева, Хомоља, Жупе и са Косова и Метохије приход од извоза достигао је и до милион долара осамдесетих година. У подруму се налази 65 бачви од по десет хиљада литара, а подигнути су и нови објекти: зграда пунионице, пецаре-дестилерије, вага, магацини, кухиња и трпезарија.

За 40 година извезли су преко више од пет милиона литара шљивовице у преко 30 земаља. Мирољуб Спасојевић брижљиво је бележио статистичке податке тако је највећи извоз остварен на Немачко тржисте од 1975. до 1980.

године 854 хиљаде литара. Од 1971. до 1980. године извезено је преко два милиона литара, односно три милиона буклија од 0,75 литара. Извоз за САД који су радили браћа Ернест и Давид Херцог је био најстандарднији, са рецептуром из 1972. године. Ова паковања у народу су позната као „Јеврејка“.

Уређена је винска сала и репрезентативни вински салон у коме је слика осам аутора са називом „Винска прича“. У сали је за живота свилајначки сликар Зоран Димитријевић Сарага осликао фреску Светог Трифуна.

Од 1996. године у објекту се о Видовдану организује сликарска колонија „Црквеначка палета“ и „Дегустација вина“ за Св.Трифуну 14. фебруара. Ова манифестација има све већи број учесника чиме испуњава мисију очувања и подизања нових засада винове лозе.

Запослени у подруму дали су велики допринос развоју села, помогли изградњу водовода, електрификацију, затим у спорту, школи и раду културно-уметничког друштва „Димитрије Катић“.

Подрум Црквенац била је отворена кућа за све путнике намернике и пословне пријатеље. У посети су били амбасадор Индије у Србији,

делегација Руског дома културе из Београда, министри, новинари, песници, сликари, глумци и други.

Обушављена је производња, а тиме и реализација обавеза према купцима. Како нам је Спасојевић рекао ради се о српском националном производу за који су се црквенчани изборили да буде присутан широм света. Производња је престала а ми смо тржиште препустили другима. По његовом мишљењу новонастали проблем неопходно је хитно решити јер се ради о послу који превазилази интересе Навипа и мора постати приоритет за Србију. Обраћао се председнику Републике, премијеру, министру пољопривреде. Одговор је стигао само из министарства пољопривреде који су понудили подстицајна средства која се у стечају немогу користити.

Због неуплаћених доприноса два радника који су стекли услове за пензију још увек нису регулисали свој статус. Један од њих Славољуб Јанковић морао је да прода део имања да би уплатио заостали стаж. И Живан Ватић још увек чека пензију иако је испунио услов и сам уплатио заостали стаж. Ово се десило у великој фирми без икаквих последица. Шта да очекују они који су запослени у мањим погонима и радионицама?

Остаће упамћено да се посао извоза српске шљивовице препеченице на коме се мукотрпно годинама радило и стекло поверење купаца губи због стечаја. Уговорени послови са страним партнерима ће пропасти, ако се ништа не предузме. У Србији шљива рађа и рађаће, подруми сељака пуни и жељно очекују откуп, а Подрум Навип у Црквенцу у стечају. Да ли се може замислити да пропадне производња и трговина вискијем вотком или неким другим пићем са дугом традицијом. Сигурно не, а наша шљивовица која је призната и прихваћена у свету чека административна разрешења у Србији. У оваквим и сличним ситуацијама држава мора брзо реговати како би се очувала производња, откуп производа са села и извоз. Како да убедимо државу да је и производња шљива наш стратешки производ.

Како ће се разрешити ситуација са извозом српске шљивовице препеченице остаје да се види у наредном периоду. Не би смо волели да ова прича има тужан крај.

НОВА УДРУЖИВАЊА

У Винској сали подрума Навип у Црквенцу одржана је оснивачка скупштина Удружења виноградара и воћара из Свилајнца. Као и пре 84 године воћари и виноградарци су приступили самоорганизовању јер томе виде начин да лакше остваре своје циљеве у производњи и пласману производа. Подрум је прихватио да буде домаћин скупу јер је у Црквенцу све и почело.

Оснивачком састанку присуствовали су помоћник председника општине Свилајнац за пољопривреду и др ветерине Владан Рајковић председник Општинског фонда за развој пољопривреде. Рајковић је навео да ће новооснованом удружењу општина дати пуну подршку, у правном погледу, организовањем стручних предавања, а одређене активности биће обухваћене буџетом општине за 2013. годину. Сматра да у овом удруживању не би требало да буде политике а да се свако определи за врсту и количину производње.

Иницијатор удруживања је виноградар из Дубља Живорад Ценић који је окупљенима, њих тридесетак, нагласио да је пољопривредна производња пала на ниске гране, да је неопходно да се забораве политичка надмудривања, истакао је да без организације нема перспективе и да се мора радити да би се опстало.

На те дане присутне је подсетио домаћин овог скупа Мирољуб Спасојевић, руководилац Подрума Навип у Црквенцу. Истакао је да је пре 84 године основана прва Земљорадничко-виноградарско-воћарска задруга у Ресави. Она је била перјаница развоја овог краја јер је три хиљаде хектара било под виноградима. Ово је симболика да смо ми вечерас овде јер су напредни домаћини овог краја првог априла 1929. године основали своју задругу. Држава је подржавала њихову производњу а био је организован и железнички превоз из Марковца. Данас нема задруга нема удружења и произвођачи су препуштени сами себи. Димитрије Катић народни трибун из Црквенца, помогао организовање у пољопривреди и основао је Земљорадничку воћарску задругу само три године после прве основане у Србији 1894. године. Данас је подрум у стечају, воћарством и виноградарством у Црквенцу симболично се на мањим површинама бави неколико домаћинстава нагласио је Спасојевић.

На састанку су Живорад Ценић, Бранислав-Бранче Радовановић из Кушиљевића и Славиша Миловановић изабрани да заврше поступак регистрације удружења. Удружење је прихватило иницијативу из Црквенца да носи

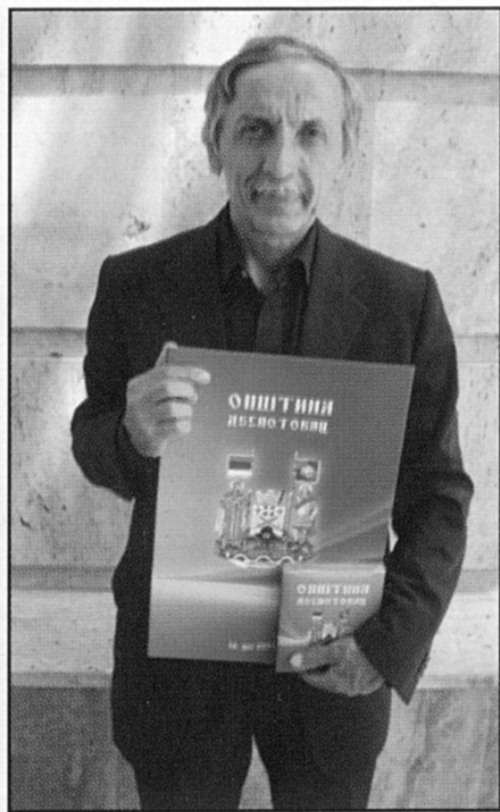
име Димитрија Катића.

Седиште удружења биће у просторијама Задруге у Свилајнцу. Ово су нови почети у удруживању пољопривредника у Ресави.

Р. Ђ.

ОД ЦВЕТА ДО ПЛОДА

Слободан Стојановић-Цуна из Миливе отишао је као дечак са родитељима у иностранство. У Швајцарској у граду Хериасу живео је 25 година. Био је активан у раду и организацији српских клубова и удружења у Швајцарској. Добио је многобројна признања за рад у удружењима, прикупљању хуманитарне помоћи и међусобном повезивању клубова. У време НАТО агресије 1999. године за помоћ Србији прикупио је милионске суме новца. Због организаторских и радних способности биран је два пута за председника Савета дијаспоре при нашој амбасоди у Берну.

**Слободан Стојановић - Цуна
добитник признања
општине Деспотовац за
2011. годину – Плакете**

Ово је кратка белешка о успешном човеку патриоти који је и по повратку у Србију 2003. године наставио да ради у родној Миливи како би оживео производњу. Желео је и да поруци земљацима широм света да се улагања у Србију

могу исплатити . На брежуљкастим пределима Миливе, погодним за гајење разних врста воћа Слободан је на две парцеле засадио 720 стабала шљиве сорте чачанка родна. Осим засада изградио је објекте, монтирао савремену сушару за шљиве, а гајио је и лековито биље. У посао је уложио 40 000 хиљада евра. Уз примену свих агротехничких мера и стручан надзор засади су почели да дају богат род.

Печење, паковање и пласман српске шљивовице препеченице био је следећи корак у производњи. Поштујући традиционалан начин печења ракије и савете стручњака Слободан је произвео ракију високог квалитета.

Уследиле су награде за ракију препеченицу на Пољопривредном сајму у Новом Саду.

Заједно са супругом производио је туршију, кисели купус, сушио шљиве, шипурак и лековито биље, јер зна шта се са ових подручја може извести на пробирљиво европско тржиште.

Упорношћу и поштовањем савета стручњака производња је дала добре резултате. И Општина Деспотовац наградила је рад Слободана признањима.

Овакви примери морају бити подстицај за друге који се двоуме да ли да отпочну производњу на опустелим њивама и воћњацима Ресаве. Уз помоћ локалне самоуправе и ресорних министарстава мини производње могу допринети смањењу незапослености и већем стандарду на селу.

В. Јаблановић

AGENCIJA NEKRETNINE STOJANOVIC

ul. Karađorđeva 1/3, SVILAJNAC

Osnovni moto i kriterijum našeg tima je uvek zadovoljan klijent za koga je odlučujući kvalitet usluga, poverljivost, fleksibilnost i profesionalan pristup. Agencija "Nekretnine Stojanović" Vam nudi kompletan servis u prometu nekretnina, izgradnji stanova, kao i uređenje enterijera i eksterijera. Za interese naših klijenata obavljamo saradnju sa drugim preduzetnicima i pravnim timovima:

EKSKLUZIVNA PONUDA U SVILAJNCU

200m² 10 ari placa
83.000 EVRA

- pronalaženje atraktivnih lokacija;
- administrativne poslove u vezi dobijanja građevinskih dozvola;
- projektovanje;
- izvođenje radova;
- sistem ključ u ruke;
- nadzor i tehnički prijem;
- uređenje i opremanje stambeno poslovnog prostora sa svim zanatskim radovima;
- projektovanje i uređenje zelenih površina;
- ugradnja najveće hidromasažne kade na svetu Arena Relax;
- oblaganje poliesterom i rekonstrukcija starih bazena;
- ostale poslove pratećeg sadržaja.

Naš tim profesionalnih agenata Vam nudi da kupite ili iznajmite kvalitetne nekretnine ili da prodate/izdate Vaše prostore.

UNAPREDITE VAŠ DOM I STIL ŽIVOTA.

Za sve informacije obratite se na:

e-mail: nekretninestojanovic@gmail.com
www.nekretninestojanovic.com

RADNO VREME

**PONEDELJAK - PETAK 8-15h
SUBOTA 8-12h**

**Mob. +381 (0) 62 707 803
035/8815-039**

Poštovani Agencija „Nekretnine Stojanović“ Svilajnac osnovana je krajem 2010. godine sa ciljem posredovanja i olakšavanja pristupa informacijama vezanim za promet nekretninama. Zahvaljujući dugogodišnjem radu sa ljudima, stekli smo vredna znanja vezana za prodaju, kupovinu i povezivanje kupaca i prodavaca nekretnina.

Ekskluzivna prodaja Nekretnina

Ekskluzivno zastupanje uslovljava isključivo posredovanje u prometu nekretninama. Ekskluziva isključuje druge posrednike. Kad odaberete nas kao ekskluzivnog posrednika, dajete nam ekskluzivno pravo da samo mi posredujemo u prometu Vaše nekretnine. Isključivo posredovanje čini Vašu nekretninu ekskluzivnom. Kupac zna da je može dobiti samo na jednom mjestu, samo kod vašeg posrednika.

Zašto kupiti nekretninu posredstvom naše agencije

Mi posedujemo katalog nekretnina koje se trenutno nude na tržištu i u kojem možete naći nekretninu u skladu sa Vašim potrebama. Zavisno od Vaših zahteva i potreba organizujemo potražnju nekretnine koja bi vam odgovarala. Poslujemo sa proverenim i sigurnim nekretninama, čistog i rešenog vlasništva. U saradnji sa bankama pomažemo pri ishodovanju stambenih ili hipotekarnih kredita zavisno od vaše kreditne sposobnosti. Naše usluge za Vas su potpuno besplatne.

Zašto poveriti prodaju nekretnine našoj agenciji

Vašu nekretninu uvrstavamo u našu ponudu nekretnina gde na jednom mestu obuhvatamo više nekretnina od kojih potencijalni kupci mogu izabrati onu koja najviše odgovara njihovim potrebama. Vaša nekretnina je konstantno pristupna na tržištu, dok mi brinemo o njenoj promociji i prezentaciji prema potencijalnim kupcima. Smanjujete broj poseta, jer mi kupce dovodimo u posetu tek nakon što sa njima zatvorimo odgovarajuću finansijsku konstrukciju.

Izgradnja kuća po sistemu ključ u ruke

Izgradnja stambenih objekata od čvrstih materijala (zidanih kuća) po sistemu "ključ u ruke". Sve kuće su energetski isplative i opravdane, a takođe i ekološki. Agencija „Nekretnine Stojanović“ raspolaže sa vrhunskim zanatlijama, majstorima svih profila kao i najsavremenijom građevinskom opremom i mehanizacijom.

Jedna od važnih karika u našem poslu je visokostručni nadzor nad svim izvedenim radovima. Želimo da svojom profesionalnošću i etikom služimo ljudima koji žele da izgrade svoj dom i damo sve od sebe da taj prostor prilagodimo Vašim životnim i porodičnim potrebama.

Naše usluge nudimo i radove izvodimo ne samo na celoj teritoriji REPUBLIKE SRBIJE, nego i na teritoriji BiH i CRNE GORE.
ZAŠTO BAŠ NASE KUĆE?

Povoljna cena gradnje – 1m²=450€

Kratki rokovi izrade

Mogućnost prerade projekata tipskih kuća

Osim tipskih moguća izgradnja po želji i nacrtu kupca

Najkvalitetniji materijal Izaberite kuću iz ponude — „Nekretnine

Stojanović“Svilajnac i sigurno se nećete pokajati, jer naša je najbolja preporuka naš kvalitet i garancija.

Kompletnu izgradnju možete pratiti na facebook profilu
NEKRETNINESTOJANOVIC